

som det saaledes forelaa — i Hovedtrækkene findes det gengivet i Aarbogen for 1910—11 pag. 284—95 —, afveg, hvad det reelle Indhold angaar, navnlig paa følgende Punkter fra det af Folketinget vedtagne Lovforslag: 1) Medens efter Folketingets Forslag Antallet af Beværtninger i Købstæderne ikke maatte overstige 1 for hver 350 Indbyggere (hvorhos Kommunalbestyrelserne skulde have Ret til yderligere Indskrænkning), gik Landstingets Forslag ud fra det den 1. Januar 1911 bestaaende Antal. 2) Bevilling til Beværtning og Gæstgiveri paa Landet samt til Handel med stærke Drikke skulde efter Folketingets Forslag kun kunne gives for 5 Aar, medens efter Landstingets Forslag Beværter- og Gæstgiver-Borgerskab skulde gives indtil videre for Livstid, Bevillinger til Handel med stærke Drikke for 8 Aar. 3) De af Ædruelighedskommissionen opfundne „Kommuneafstemninger“, der, naar en vis Procent af Vælgerne i Kommunen forlangte det, skulde gaa forud for Meddelelsen af Beværter- og Gæstgiverbevilling paa Landet saavel som for Meddelelse af Adkomst til paa Landet at forhandle stærke Drikke, accepteredes vel af Landstinget, men dette Ting gjorde det vanskeligere for en Bevillings Modstandere at faa deres Villie sat igennem (efter Folketingets Forslag skulde 25 pCt. af en Kommunes Vælgere kunne forlange Afstemning, efter Landstingets 35 pCt., og endvidere var det efter Folketingets Forslag tilstrækkeligt til at forhindre Meddelelse af Bevilling, at ved Afstemningen 25 pCt. af samtlige Vælgere havde stemt mod Meddelelsen, medens Landstinget her havde 35 pCt., hvor det gjaldt en ny Kro-Bevilling, og 50 pCt., hvor det gjaldt en Fortsættelse af en tidligere Bevilling, samt 40 pCt., hvor det gjaldt en Bevilling til Handel). 4) Efter Folketingets Forslag skulde Bevillinger i København og Købstæderne meddeles af „Bevillingsnævnet“, efter Landstingets Forslag skulde Bevillinger i Købstæderne meddeles af Kommunalbestyrelserne. 5) I Landstingets Forslag havdes en Ekspropriations- og Erstatnings-Bestemmelse som den i den endelige Lovs Kap. X indeholdte, altsaa bl. a. om Erstatning til Grundejere, dog i visse Enkeltheder noget afvigende derfra (saaledes var der her kun Tale om Beværtninger og Kroer med Udskænkingsret, Erstatningen skulde for Landets Vedkommende udredes halvt, af Amtet, halvt af Kommunens Kasse, hvorhos Reglerne om Erstatningens Fastsættelse var anderledes affattede). 6) Landstingets Forslag havde en Bestemmelse om Forhøjelse af Brændevinsafgiften. 7) Aldersgrænsen for unge Mennesker, som det skal være tilladt at beværte med stærke Drikke, var efter Folketingets Forslag 18 Aar, efter Landstingets 16. 8) Folketingets Forslag havde en Bestemmelse om Revision af Loven om 5 Aar.